

ההיסטוריה, בנמל לוד, מושלמת. אלפי מעריצים, בני שבע עד שבעים, חיכו בלהט קדוש. באחת ושלושים, נודע כי המלאך יגיע רק בשבע בערב. רק בודדים נטשו את המערכה. הרוב המכריע נשארו לחכות, ערב שבת או לא ערב שבת.

מוכנה לעשות הכל

וזה לי לראות אותו ולמות. התי וודתה פנינה כהן, בת ה-15. אני אוהבת אותו. אני מעריצה אותו, הכריזה מרי צרפתי, כבר בת 23. אני מוכנה לעשות בשבילו הכל. רק שיגיד מה, גנחה דליה חולי, בת ה-17. גם אני, הצטרפה חברתה, נחמה גורון. וגם אני, התייצב בה אורה לוי. גם היא, כנחמה ודליה, בת 17. שלושה חיילים גילו כי הסתלקו מהבסיס — ויואשמו כנפקדים כשיחזרו — כדי לראות את המלאך. אהרן שמואל, מסגר בר מקורות, הצביע על שלושת צאצאיו בני

שני כוכבים

(המשך מעמוד 21)

ההיסטוריה הלאומית תחלה עוד לפני הגיעו לארץ של רוג'ר מור, שחקן הסרטיים שלא הלך לו כל-כך בהוליווד, עד שזכה בתהילת-עולמים בתפקיד סיימון טמסלר. הלא הוא המלאך המפורסם של סידרת סיפוריו, בשם זה, של לסלי צ'רטרס. מרגע שנודע על הופעתו היתר מתוכננת בישראל, נפתחה כל שיחה, כל מיסגור, בלא הבדל מעמד, גיל, צבע וגזע, בשאלה: יש לך כבר כרטיסים למלאך? בתחילת השבוע שעבר, כאשר טרצה השביתה בארבע, השתתרה בעם הזה עצבנות בממדים שלא נפלו מאלה של ימי-המתנה המפורסמת לפני ארבע שנים. במשרדי האמרגנים שהביאו את המלאך לא רק נחטמו כל הקווים בהסתייערות טלפונית בלתי סוסקת: "המלאך יבוא במוקד? השביתה בארבע לא פוגעת בהופעתו של המלאך?" המלאך.

סיימון הגדול אמור היה להגיע לארץ ביום השישי האחרון בשתיים אחר-הצהריים. באחת, היתה כבר סצינת

אשר נכד

מקיף את המלאך, בדרכו ממקום מושבו בהיכל הספורט, בשורה 5, לעבר הבמה, כאשר הגיע תורו להופיע. לפני המלאך, עלו על הבמה שורה ארוכה של אמנים מבוקשים — בועז שרעבי, שלישיית אדלר, אבי בהט, עדנה לב, צמד הפרברים, אילון ואילנית, ששי קשת, להקת מחול, איה, שום דבר. הקהל ביקש רק את המלאך. גם ליום העצמאות — שלכבודו כביכול נערך המופע — לא היה זכר בסידורי האולם והבמה.

השש, שבע ו-14: הם אמרו שהם לא ילכו לישון עד שלא יראו את המלאך בחיים.

המלאך עצמו היה הראשון שהופתע מ'קבלת-הפנים' הסוערת. למרות תכונותיו המלאכיות, רוג'ר מור הינו בחור נבון למדי, המכיר בדיוק את מעמדו. אפילו מעריציו המושבעים לא טענו מעולם ש'הוא מרלון בראנדו השני'. אפילו בסידרת המלאך, המופצת בכל העולם, לא התבקש מור להעפיל לשיאי מישחק גבוהים במיור חד. בחבי העולם המערבי קיימות אינן סוף סידרות טלוויזיה דומות, שגיבוריהן, גם אם מוכרים על-ידי מיליוני צופים, אינן גם נחשבים ליותר ממה שהם: שחקנים מהשורה השנייה או תשלישית, שזכו במקרה לכבוד בסידרה פופולרית — שלא באשמתם.

המלאכית

גם לואיזה, אשתו מלאך, נוקקה לליווי צמוד בהגיעה אל היכל הספורט, בדרכה אל מושבה.

מכות!

המתח בהיכל, לקראת חורפעת המלאך, היה עצום. חילופי מהלומות פרצו במינות שונות ללא הרף, כנראה לכבוד גיבור הסידרה.

רוג'ר: עמיתו למקצוע של המלאך — גם הוא כוכב טלוויזיה — הרים את ידו, ובדי-ממת-המות שירדה על ההמון הקשוב, ניתן היה לשמוע את ההופעה המיוחדת מילה במילה.

רוג'ר: "הסרטה את סידרת המלאך במקור מות שונים בכל רחבי העולם. מדוע לא בישראל?"

מור: "כי לא הומינו אותי."

רוג'ר: "מה התוכנית שלך לעתיד?"

מור: "אני מתכוונן לעשות מערכון בהפקת חברת ההסרטה הפרטית שלי. ייתכן כי אסריט זאת באילת."

רוג'ר מתרגם לעברית. הקהל סורף ב' צווחות ומחיאות-כפיים מחרישות-אוזניים.

מור: "ברצוני לבקש טובה."

רוג'ר: "המלאך רוצה לבקש טובה."

שקט הרהיגורל.

מור: "אני נמצא בישראל כבר 24 שעות — ועוד לא שמעתי את הבה נגילה."

רוג'ר מתרגם.

התזמורת מנגנת את הבה נגילה. הקהל מוחא כפיים. להקת הריקודים של עיריית תל-אביב ורקות הורה.

הלאה, רוג'ר, לסיום: "מה יש לך לומר לקהל הישראלי לפרידה?"

מור: "תמיד ראיתי בפליאה את הניצחון של הישראלים במלחמת ששת הימים. עכשיו אני מתפלל שהם לא ניצחו בשלושה ימים."

הקהל מאבד כל שליטה על עצמו. מור: "תודה על שגרמתם לי את הערב נג להיות אתכם. אני אוהב אתכם. אני מאחל לכם כל טוב, ומאחל לכם שלא תהיה יותר מלחמה בישראל. אבל אם כן — תודיעו לי מייד, ואני אבוא הנה להילחם לצידכם."

מהו, לעצם העניין, הקשר בין המלאך ליום העצמאות של מדינת ישראל, ענה איש יחסי-צ'בור ידוע: "רוג'ר מור הגיע לישראל במסגרת מסע-מכירה של הסידרה הטלוויזיונית החדשה שלו, המשכנעים. זוהי הסידרה היקרה ביותר שהופקה אי פעם בטל-וויזיה הבריטית, ומככב בה גם טוני קרטיס. הופעה בישראל, ערב יום העצמאות, הינה אקט מכירה מבריק. ריש-תות הטלוויזיה בארצות-הברית, בעיקר, הינן ברובן בידי יהודים. רבים מהמפרסמים — הרוכשים את התוכניות להצגה בטלוויזיה — גם הם יהודים. אהדה לישראל היא נכס הכרחי בתנאים אלה. בדיוק, כמו לכל כוכב פוליטי, החייב למי כור את עצמו לכוחרים האמריקאיים באמצעות ביטורים בישראל. מבחינה זו, הופעתו של המלאך, בישראל, היא מאוד בשרודומית."

ואכן, כאשר נשאל המלאך על-ידי כתיבת העולם הזה: "איך זה להיות בלי ההילה מסביב לראשך?" השיב בגילוי-לב: "למעשה, הסרתי אותה כבר לפני ארבע שנים."

אלא שזה היה בעולם הנורמלי. בישראל הסטיק אפילו ביינאלט לא טרי לגרום לקריזה לאומית.

צהלת הרבבות

אם לשפוט לפי תגובתם — הם קיבלו את התמורה המלאה לכספם. כאשר עלה המלאך אל הבמה, והכריז לתוך המיקרופונים, בעברית מלוטשת: "שלום" — התפוצץ קהל הרבבות בצהלת אושר. יורם